

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τὸ μπουντούρ τῆς Ὑβέτ στό μικρό τῆς διαμέρισμα τῆς ὁδοῦ Λολλιέ. Ἐπιπλά ἀπό ἄσπρη λάκκα σκεπασμένα μὲ μεταξωτό ροζ ἕνα διβάνι φορητὸν μὲ προσκέφαλα. Ζωγραφιὲς παλαιῆς. Ἐπάνω στό τζάκι δυὸ βάζα κινέζικα. Ἡ ὥρα τοῦ δειλινού. Ἡ Ὑβέτ, κοντὰ στό παραθυρὸν, ἀσχολεῖται στὴν κατασκευὴ ἐνὸς ἀμπαζούρου.

Μανόν, (εἰσερχομένη).—Καλησπέρα, Ὑβέτ.

Ὑβέτ, (ἐγχερμένη).—Ἄ! Μανόν, ἔλα νὰ σὲ φιλήσω!

Μανόν, (δειχνοντας τὸ μισοτελειωμένο ἀμπαζούρου).—Αἰωνίως μὲ τὰ ἐργόχειρά σου;

Ὑβέτ.—Ναί: περνῶ τὴν ὥρα... καὶ ξεχνῶ τῆς ἔννοιες!

Μανόν.—Ἐχεις ἔννοιες;

Ὑβέτ.—Μία μόνη, ἀλλὰ φοβερή: ὁ Παῦλος ἀρχινεῖ νὰ μὲ βλαφτείται.

Μανόν.—Ἰδέσ τοῦ κεφαλιού σου!

Ὑβέτ.—Ὅχι, σὲ βεβαίω: αὐτὰ κανεῖς τὰ προαισθάνεται... Γι' αὐτὸ ἡ ἀκουσία σου μοῦ κόστισε. Σὲ ἤθελα κοντὰ μου νὰ σοῦ εἰπῶ ὅλα τὰ δικά μου. Ἀπὸ πότε ἐπέστρεψες;

Μανόν.—Ἀπὸ χθές τὸ βράδυ. Δὲν ἀργήσα πολὺ νάρθω νὰ σὲ ἰδῶ.

Ὑβέτ.—Εἶσαι χρυσὴ καρδιά... Καὶ τὸ ταξίδι σου στό Βιαρίτις;

Μανόν.—Ἐσοχόν!

Ὑβέτ.—Ἦσουν μὲ τὸν Ρογήρου;

Μανόν.—Ὅχι μὲ τὸν Τζάκ.

Ὑβέτ.—Μὰ ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃς μὲ τὸν Ρογήρου;...

Μανόν.—Ἔτσι εἶχαμὲ συμφωνήσει. Ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμή, τὸ ταξίδι ἐματαιώθη. Τότε κατάφερα τὸν Τζάκ καὶ μὲ πῆγες. Δὲν ἔμεινα μετανοημένη. Ὁ Τζάκ εἶνε προτιμότερος γιὰ ταξίδια ἀναψυχῆς. Εἶνε δύο πράγματα πού ἀγαπῶ σ' αὐτόν: τὸ ὄψο του καὶ ὁ μπακαράς.

Ὑβέτ.—Ὅσο γιὰ τὸ ὄψο, μάλιστα. Ἀλλὰ τὴν ὥρα τοῦ μπακαρά, σὲ ἀφίνει μονάχη.

Μανόν.—Λίγο μὲ νοιάζει! Βρῆκα ἀσχολία μ' ἕναν Ἰσπανό. ἔχει πολλοὺς στό Βιαρίτις, καὶ ὄχι Ἀργεντινοὺς ὅπως στὴ Μονμάρτη. Πέρασα χαριτωμένα... Στὸ γυρισμό, εἶχα καὶ μιά ὥρα εἰς σουρκῆς: ὁ Ζώρς κληρονομεῖ...

Ὑβέτ.—Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ Ζώρς; Δὲν τὸν ξέρω.

Μανόν, (γελώντας).—Δὲν μπορεῖς νὰ ξέρῃς ὅλον τὸν κόσμον! Τέλος, θὰ σοῦ τὸν συστήσω. (Γιῆς δείχνει ἕνα βραχιόλι μὲ ὥρολόγι πού φορεῖ στό χέρι). Κῦτταξ, τί μοῦ χάρισε.

Ὑβέτ.—Ὦ! τί ὄμορφο βραχιόλι! Τί μικρὸ ρολογάκι! Πηγαίνει καλὴ;

Μανόν.—Ἀκριβέστατα, μὲ τὴν χαμπάνα.

Ὑβέτ.—Χθές μόλις ἤρθες μὲ τὸν Τζάκ, καὶ βρῆκες ἀμέσως τρόπο νὰ ἰδῆς τὸν Ζώρς; Ὡστε μὲ τὸν Ρογήρου, τὰ χάλιασες;

Μανόν.—Καθόλου ἀπ' ἐκεῖνον ἐρχομαι.

Ὑβέτ.—Τότε λοιπόν, ἀφίνεις τὸν Τζάκ;

Μανόν.—Ὅχι θὰ τὸν ἀνταμώσω ἀπόψε, ἀφοῦ δειπνήσω μὲ τὸν Δανιὴλ.

Ὑβέτ.—Ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ Δανιὴλ; Ἄλλος πάλι;

Μανόν.—Βεβαίωτατα.

Ὑβέτ, (μὲ θαυμασμόν).—Πῶς μπορεῖς καὶ τὰ καταφέρνεις!

Μανόν.—Βλέπω πῶς ἀρχινοῦν πάλι νὰ σὲ πιάνουν ἢ μελαγχολεῖς σου. Τί συμβαίνει λοιπόν μὲ τὸν Παῦλο σου!

Ὑβέτ.—Δὲν εἶνε παιδί ὁ ἴδιος. Πρῶτα, ἐρχόταν ἐδῶ μόλις ἐφηνε ἀπὸ τὸ γραφεῖό του. Περγουσαμε ὅλα μας τὰ βράδια μαζί. Τώρα, ἀργοπορεῖ στό καφενεῖο καὶ, ὅποτε δὲν τρώγῃ ἐξω μὲ τὴν πρόφρασι ὅτι θὰ συμπόγη μὲ κάποιον πού ἔχει ὑποθέσεις μαζί του, μ' ἀφίνει καὶ πηγάνει ἐξω μετὰ τὸ δειπνεῖν. Γιὰ νὰ τὸν κρατῶ ἐδῶ ἀγόρευσα ἕναν ἀσύρματο τηλεγραφο. Διεσκέδασε μ' αὐτὸν τρεῖς ἡμέρες. Τὴν τετάρτη, ἐφηνε ἐνωρίτερα ἀπὸ τὴν συνηθισμένη ὥρα, λέγοντας ὅτι ὁ ἀσύρματος τοῦ φέρε νύστα. Ἔτσι τὸν περισσότερον καιρὸ μὲν μόνη. Ἀσφαλῶς, μ' ἀπατά, ὅσο πού νὰ μ' ἐγκαταλείψῃ ἐντελῶς.

Μανόν.—Μικρὴ μου Ὑβέτ, θὰ σοῦ τὰ πῶ ἔστωρα, τὸ νοικοκυρεῖό σου δὲν πηγάνει καλὰ, καὶ αὐτὸ ἀπὸ λάθος δικό σου.

Ὑβέτ.—Πῶς! εἴμαι ἡσυχη, ἀφοσιωμένη. Γίνονται κομμάτια γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω!

Μανόν.—Ἀκριβῶς! Νομίζεις ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ ἄνδρας εὐχαριστοῦνται; Σοῦ χρωστοῦν χίρι μόνο γιὰ τῆς σκοτιόφρες πού τοὺς φορῶνεις στό κεφάλι. Ἐν πρώτοις, ἔκαμες τὸ σφάλμα πού ἔπαυσε: νὰ ἐργάζεσαι.

Ὑβέτ.—Ταχά ἐσύ δὲν ἀφισες τὸ μοδιστράδικο διὰν ἀπέκτηρες ἕνα φίλο σοβαρό!

Μανόν.—Ναί, ἀλλὰ κῦτταξα τὸ συμφέρον μου. Σὺ, ἀφιερῶνεις ἀποκλειστικῶς στόν Παῦλο σου, ἔγινες ἡ μικρὴ νοικοκυρά του πού ἦτο βεβαίως ὅτι θὰ τὴν βρῆσαι πάντα στὴ θέσι τῆς καὶ τὸ μόνο πού βρῆκες γιὰ νὰ τὸν κρατήσῃς ἦταν ὁ ἀσύρματος! Φτωχὴ γάτιστα! Μὰ οἱ ἄνδρες ἀφοσιώνονται στῆς γυναῖκες μόνο διὰν εἶνε ζωηρῆς, Γι' αὐτὸ ἐγὼ κρατῶ ὅλους τοὺς φίλους μου. Τοῦλάχιστον σὺ, πρέπει ν' ἀφαιρέσῃς ἀπὸ τὸν Παῦλο τὸ αἰσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ νὰ ἐκμεταλλεῖσθῃς μαστορικὰ τὴ ζήλεια του.

Ὑβέτ.—Νομίζεις;

Μανόν.—Διάβολε!

Ὑβέτ.—Λοιπόν, μ' εὐχαριστοῦν αὐτὰ πού μοῦ λές, γιὰτί κ' ἐγὼ τὸ ἐσκέψθην νὰ κάμω τὸν Παῦλο ζηλιάρη φλερτάρια μ' ἕνα συνάδελφό του, τὸν Ἄνδρέα.

Μανόν.—Ἄ, μὰ!

Ὑβέτ.—Ναί, καὶ κατὶ παραπάνω. Μ' ὄλο τὸ δίκιο, ἄλλος!

Μανόν.—Εἶνε κ' αὐτὸ κατὶ τι. Καὶ ὁ Παῦλος τίποτε δὲν θπο πτεῦθη;

Ὑβέτ.—Ἐλαβα τὰ προφυλακτικά μου μέτρα... Κῦτταξε, ὁ Ἄνδρέας μοῦ ἔγραψε ἕνα γράμμα πολὺ ἐκφραστικόν... Ἄντι νὰ τὸ ἀφισῶ ἐκτεθειμένο, τὸ κρυψα (δειχνει ἕνα ἀπὸ τὰ κινέζικα βάζα ἐπάνω στό τζάκι) σὲ κείνο τὸ βάζο... (Ἀφαιρεῖ τὰ λουλοῦδια πού σκεπάζουν τὸ βάζο, βυθίζει τὸ χέρι καὶ ἀποσείει ἕνα γράμμα:) Νά το. (Τὸ δίδει εἰς τὴν Μανόν). Μπορεῖς νὰ διαβάσῃς...

Μανόν, (διαβάσει).—Φιλτάτη μου, ποτὲ δὲν ξεχωρῶ τῆς ὥραῖς στιγμῆς πού μοῦ προσέφερες χθές. Πότε θὰ σὲ ξαναἰδῶ; Ὁ Α... σου. (Ἀποδίδει τὸ γράμμα εἰς τὴν Ὑβέτ). Τὰ συγχαρητήριά μου!

Ὑβέτ, (κλείει πάλι τὸ γράμμα στό βάζο). Φαντάζεσαι διὰ τί θὰ μπορέσῃ νὰ τὸ ξετρικώσῃ ἐκεῖ μέσα;

Μανόν.—Ἐδῶ εἶνε ἡ ἀναποδιά. Ὅταν πιάνῃς φίλους χωρὶς ἐκεῖνος νὰ τὸ ξέρῃ, τίποτε δὲν κάνει. Πρέπει ναῦρες τρόπον, τοῦλάχιστον, ὥστε νὰ τὸ γεννήσῃς ὑπόψῃς.

Ὑβέτ.—Δὲν ἐτόλμησα!

Μανόν.—Εἶσαι πάρα πολὺ κοντὴ. Κόμω τον λοιπόν νὰ ζηλιάρῃ τὸν Παῦλο, γιὰ νὰ ξαναγεῖνη δικός σου. Μόλις παρατήρησθι ὅτι ἡ δικὴ του θέσι δὲν εἶνε ἀσφαλῆς, ἡ δικὴ σου θὰ βελιωθῇ. Ὁ ἀνταγωνισμός, βλέπεις, εἶνε ἡ ψυχὴ ὅχι μόνο τοῦ ἐμποροῦ, ἀλλο καὶ τοῦ ἔρωτος! Μὲ τὸν Ζώρς κρατῶ τὸ Τζάκ, μὲ τὸν Ρογήρου κρατῶ τὸν Δανιήλ... Ἀλήθεια (κτυπεῖ τὸ ρολοὶ τῆς) ὥρα νὰ πηγαίνω.

Ὑβέτ.—Τί πορᾶξο πλάμα πού εἶσαι!

Μανόν.—Καλὴ ἀντάμωσι, ἀγαπητὴ μου. Ὁφελήσῃς ἀπὸ τὸ δικό σου. Ἀσφαλῶς!

Ὑβέτ.—Εὐχαριστῶ μὸν ἔδωκες θάρρος. (Μόλις ἡ Μανόν ἐξῆλθε, πιάνει πάλι τὸ ἀμπαζούρου τῆς).

Παῦλος, (ἐρχεται ὀλίγες στιγμῆς ὑστερότερα, καὶ τὴν φιλεῖ στό μέτωπο).—Καλησπέρα, Ὑβέτ.

Ὑβέτ.—Ἄ! καλὰ δὲν ἀργήσες νάρθῃς ἀπόψε.

Παῦλος.—Ἦρθα χωρὶς νὰ σὲ εἰδοποιήσω ὅτι θὰ δειπνήσω ἐξω.

Ὑβέτ.—Πάρε με μαζί σου.

Παῦλος.—Ἀδύνατον!

Ὑβέτ, (νευριασμένη).—Τὸ πιστεύω... Καὶ φαντάζεσαι διὰ τί θὰ ἐξακολουθῶ νὰ περνῶ τὴ ζωὴ μου, μόνη, φτιάνοντας προσκέφαλα καὶ ἀμπαζούρου; Ἀρχινῶ ν' ἀπαυδῶ πού μ' ἀφίνεις ἔτσι μόνη, πότε μὲ μίαν πρόφρασι καὶ πότε μὲ ἄλλη! Πρόσδεξε!

Παῦλος.—Τί πρόφρασι;

Ὑβέτ.—Φάνεσαι διὰ μὲ περιφρονεῖς. Ἄλλ' εἶνε ἄλλοι πού μὲ νοστιμεύονται...

Παῦλος.—Καὶ ἔπειτα;

Ὑβέτ.—Ἄν τυχόν τοὺς νοστιμεύωμαι κ' ἐγὼ, μπορεῖ, καμμιά μέρα, νὰ τρέχῃς νὰ τοὺς ζητήσῃς τὸν λόγον.

Παῦλος.—Ἐχομε φοβερίσματα;

Ὑβέτ.—Ἀκριβῶς.

Παῦλος.—Ἄς γελᾶσω.

Ὑβέτ.—Δὲν μὲ θεωρεῖς ἱκανὴ νὰ τὰ ἐκτελέσω!

Παῦλος.—Ὅχι, μικρὴ μου Ὑβέτ.

Ὑβέτ.—Τόσο μὲ βρῆσκεις ἀσχημὴ φαντάζεσαι διὰ τί θὰ μπορῶν ἄρῶσω;

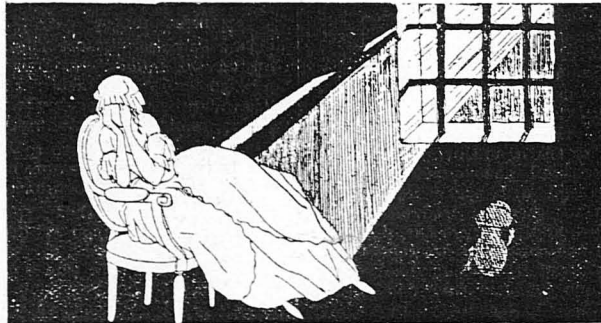
Παῦλος.—Δὲν λέγω αὐτὸ. Ἄλλ' ἔχεις ἐπάνω σου κατὶ τι νοικοκυρτικό πού πρέπει ν' ἀφαιρῇ τὸ θάρρος ἀπὸ τοὺς θαυμαστάς σου. Σὲ μαντεύουν διὰ δὲν εἶσαι πλασμαμένη γιὰ νὰ εἰσθῆς στῆς αἰσθητικῆς περιπλοκῆς.

Ὑβέτ.—Σὰν νὰ λέμε, εἶσαι ἡσυχος;

Παῦλος.—Ἀπολύτως.

Ὑβέτ.—Ἐχεις ἄδικο.

Παῦλος.—Βλέπω πού θέλεις νὰ καταλήξῃς; θὰ μοῦ κάμῃς ἀπι-

ΚΑΡΤ ΠΟΙΣΤΑΙ

Είδοκοιτούνται οι φίλτατοι συνεργάται, διει δέον να συνοδεύουν τα έργα των με 3 δραχμών δικαίωμα κρίσεως.

Σ. Δαυίδ : Το ποιήμα σας ακατάλληλον. Δημ. Γεωργιάδην : Ξάνθη. Αυτό που ζητείτε εινε τεχνικός αδύνατον. 'Αλεξ. Μανούσην : 'Αθήνας. Δεν έχετε δικη. Το 'Μπουκέτο' έχει και κίνηση 'Ελληνικήν και άρκετην μάλιστα. Π. Κομνηνόν : 'Ιθάκη. 'Έχει καλώς. Μιλτ. Πα-αϊωάννου : 'Αλιβέριον. Εύχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Το ποιήμα όχι δημοσιεύσιμον. Μιχαηλ. Κούμυλιον : Γαλλίαν. Εύχαριστούμε πολύ για τα καλά σας λόγια. Το πρώτον βιβλίον εκδίδεται κατ' αυτών. 'Αντ. Σα-ελλαριόδη : 'Αθήνας. 'Η κριτική σας όχι τόσο επιτυχή. 'Αγγ. Ναϊδην : Τα ποιήματά σας όχι επιτυχή. Σχιουργείτε άπροσοκότως, αι ιδέαι όμως εινε πανιμένο και άπο της δύο πλευράς του χάρτου δυστυχώς, και συνεπώς δεν εστάλη προς κρίσιν. Το εισημεν πολλάκις και εινε γνωστόν, ότι δεν προέπει να γράφετε περιά επί της μιάς πλευράς του χάρτου. Μάρ. Νέσσμαν : Πειραιά. 'Ελάβομεν την σιαιλείαν εικόνα και σας εύχαριστούμε θερμώς. Θά σας ειμεθα μάλιστα ευγνώμονες αν μάς εστέλλετε και πάν ό,τι άλλο έχετε σχετιον. 'Ανδρ. Ράλλη : Χαλκίδα. Σις εύχαριστούμε πολύ για το διαγωνισμό σας. Εινε όμως λίαν πολυπλοκος και δεν θέλουμε να κορυάσομε τόσο πολύ τους αναγνώστας μας. Ανων : Το ποιήμα σας όχι δημοσιεύσιμο. Γ. Ζώραν : Πύργον. Σις εύχαριστούμε πολύ για ό,τι όσα μάς έχετε σταίλει και το ενδιαφέρον σας γενικώς ύπερ του 'Μπουκέτου'. Καλοδιαλεγμένα και καλομεταφρασμένα τα διηγήματά σας, θά δημοσιευθούν με τη σειρά τους όλα. Χαρ. Κωστόπουλον : 'Αθήνας. Τα σταλέντα, τόσο το έμμετρον όσο και το πεζόν, όχι επιτυχή. Γ. Πουναρ-πουλον : Και τα έμμετρα και τα πεζά όχι επιτυχημένα. 'Αφηγεισθε καλά και ίσως θά επιτυχηέτε στον πεζό λόγο. Χρησιζονται όμως έκλεκτά θέματα. Στυο. Σωτηρίκη : Πάτρας. Το ποιήμα σας όχι επιτυχημένο. 'Αχ. Κατζή : Καλάβρυτα. Το σταλέν δεν σερρεται ποιάς τινος χάριτος, πλην δυστυχώς δεν εινε κατάλληλο για το 'Μπουκέτο'. Φροντίστε άλλοτε να εισθε συντομώτερος, εινε και αυτό προτερημαδία τους γράφοντας. Β. Βουτσινόν : Σουδαν. 'Εκ των σταλέντων θά δημοσειυθῆ εν κειρω το 'Αλλ' αντ' άλλων. Τα άλλα ανεπιτυχή. Διατι κάμνετε χρήσιν καθαρειούσης ; 'Εχετε δύο μεγάλα άρετάς. Εισθε λακωνικός, και άφηγεισθε γοργά. Χρησιμο-

στιάς, αι ; Θά πάρης ένα, δύο, πέντε φίλους ; Λοιπόν, δεν με τρομάζει ; σε γνωρίζω, θά επισθοχωρήσης την τελευταία στιγμή... 'Υβέτ.—'Α ! αλήθεια ; Λοιπον,μάθε το : δεν επισθοχωρησα. Παύλος.—Πώς ; 'Υβέτ.—'Εχω ένα φίλον. Παύλ σ.—'Αστεϊεύσαι ! 'Υβέτ.—Σου χρειάζονται άποδε ζεις ; (Γράζει στο κινέζικο βάζο, παίρνει το γράμμα και του το παρουσιάζει) 'Ιδού μία. Παύλος, (άφου το διάβασε).—Διάβολε ! (Μανιάδης ;) Ποιός είν' αυτός ο 'Α ; 'Υβέτ.—Αυτό εινε δικός μου λογαριασμός. Παύλος.—Δεν θέλεις να μου μαρτυρήσης ποιός εινε αυτός ο βρωμιάνθρωπος που κούβεται άναστρο πίσω από ένα ψηφίο του αλφαριθμού ; (Κιτόπιν σιωπή) 'Αν ποτέ τον συναντήσω... 'Υβέτ.—Τι θά κάμης ; Παύλος.—Πράγματι, σε παραμελούσα, αυτή εινε η αλήθεια ; δικαιοσύνη λοιπον να ζητήης να διασεδάξης την πληί σου άλλου... και αυτό όσα τα τακτοποιεί ! Δεν θα σε άφρινα, γιατί σ' ενομίξα πιστή ! δεν εισαι αι προλήψεις μου πήραν δρόμο και έφυγαν... και εγω μαζί μ' αυτές... Σου μνει αυτός που ονομάζεται 'Α... Να ζηση ; ευτυχισμένη μικρή μου 'Υβέτ ! ('Εξέρχεται). 'Υβέτ, (εμβρόντητος).—Κ' εγω πού φανταζόμουν ότι θά τον κάμω να ζηλέψη ! Γι να της ειπώ τώρα της Μανόν ; ΓΑΒΡΙΗΛ ΤΙΜΜΟΥΡ

ποιήσατε και ρόουσαν δημόδη εις θέματα πρωτότητα και θά' επιτυχάνετε πάντοτε. 'Α. Παπαχρήστον : Γουβερνα. Θά μάς υπογράψετε εάν μάς εστέλλετε δι' άλλας μόνον ημέρας το βιβλίον. Θά σας το επιστρέψουμε ταχέως και άσφαλώς, άφου εκλέσομε ημέρας δι,τι θέλουμε. Γ. Γεωργιαδών : 'Αθήνας. Το ποιήμα σας με πολλές έλλειψεις, άκόμη και γλωσσικάς. Για τα καλά σας λόγια εύχαριστούμε θερμώς. Π. Δρόσον : Λεβαδέων. Το ποιήμα σας εντελώς ανεπιτυχές. Λέξεις, λέξεις, λέξεις, θά μπορούσε να σας πη κανείς. Γ. Γουλιμαδών : Κέρκυρα. Σχιουργείτε άρκετά καλά. 'Ολίγον πεύ πρωτότητα θέματα μόνον. Το τελευταίο σας τετράστιχο, το όποιον και αναδημοσιεύομεν εδώ, πολύ καλό :

Ύψαι γίνεκα πώς ήθελα μες σιης βουνοπλαγιές σου εκεί π' ανθήκερα χρυσά πλανέουον το διαβατή να μείνω, και άκούρατος μέσα σιης μυρωδιές σου σά γλυτοκόπος να γαρύ το βίό τον άκαμάτη !

Αδ—Μάκ : Το σταλέν καλό, άλλ' όχι διά το 'Μπουκέτο'. 'Α Γουβερνα : Δουκάδα. 'Αναμένομεν επιστολήν σας περι του βιβλίου. Μεταφραστας έχει το 'Μπουκέτο' τακτικούς και πλέον ή άρκετούς. Κ. Μαραβιάν : 'Αθήνας. Εύχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Τα ποιήματά σας όχι τόσο επιτυχή. 'Αντ. Λάων : Ρέθυμον. Τα ποιήματά σας όχι επιτυχημένα και όμως δεν σας λείπει κάποια ιδιοφυία Στο 'Όνομα του καλού της ή έμπνευσις πολύ πρωτότητας, άλλα κακή ή επέλευσις. 'Εργάρον Γεωργιάδην : Πειραιά. 'Αποστειλάτε μας την διεύθυνσιν σας να σας άπαντήσωμεν εν έκάστω δι' όσα μάς γράφατε. Πάντι σ, σας γνωρίζομεν ότι σφάλλετε πολύ και τοιούθι να ενοιήσθε όταν θά λάβετε την άπάντησιν μας. Ειμεθα βέβαιοι ότι, ως δικαίος άνθρωπος, θά αναγνωρίσετε την πλάτην σας.

Κως Κως Ε. Α. Θεοφίλον, Πειραιά, Ι. Κολαίτην, 'Ιθάκη. Βερο Μιζαζ Jeanina, Θ. Σμαράν, Κίριον, Δ. Κομνηνόν, ένταυθα, Α. Σαραφάπουλον, Σέρρας, Ι. Κοσιόδην, Σέρρας, Δημ. Γαλανόπουλον, Σέρρας, Π. Κατωσάκη, Σιδηρόκαστρον, Δ. Βογιατζήν, Σέρρας, Α. Λιολιόπουλον, Σέρρας, άδελφους Γεωργιάδην, Σέρρας, Σ. Τσιλίκην, Βόλον, Γ. 'Αντωνιάδη, 'Αννα Σαυδά, ένταυθα, Δ. Ζαφειρακόπουλον, ένταυθα, Κ. Δημητριάδην, Κονιουράσιον 11, Θεοφίλων, Χ. Μανωλόπουλον, ένταυθα, Γ. Σταυρόπουλον, Θεοφίλων Καλαμών, Ν. Παπαδημητριάδην, Κελεφά. Συνδρομαί σας έλήφθησαν και σας εύχαριστούμεν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ 'ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ.

Καν Ν. Παπαφωγακοπούλου, Πάτρας, Δ. Κράν, Τήνον, Μ. 'Αθηναίων, ένταυθα, Ν. Πετρον, Σέρρας, Β. Παπαλεξιου, Σέρρας, Α. Παπαντωνίου, Σέρρας, 'Ηρ. Πρόβον, Σέρρας, Δ. Βογιατζήν, Σέρρας, Β. Λιοκόδην, Σέρρας, Μ. Λίκον, Σέρρας, Α. Πένταν, Σέρρας, Μ. Συρρακου, ένταυθα, Ειρ. Γαλανού, Βολον, Μ. Γιαννί, Κέρκυρα, Α. Στεφανοπούλου, ένταυθα, Β. Βασιλειάδη, Δράμαν, Κυρ. Γεηγοριάδη, Σπέτσας, 'Αθ. Κολκάση, 'Αργινον, Δ. Γάλικην, Μούλια Κορινθίας, Δ. Κομνηνόν, ένταυθα, Εδθ. Λεωσίτην, Πειραιά, Δ. Λεβαζιόδη, Διαβολίτσον. Τ. Βούδρον, Βέροιαν (έξάρητος), 'Ερ. Κούρτην, Βέροιαν (έξάρητος), 'Ελ. Κωστή, Θεοφίλων (μηναία), Ι. Γεωτριάδην, Θεοφίλων (μηναία), Γ. Αρραυτάκη, 'Ηράκλειον (έξάρητος), Α. Τζανητην, 'Αγιάσσον Λέσβου, Παύλον Τοφόμην, Νάουσιν, 'Επαμεινώνδην Θεοφίλων, 'Αλικιαδών 132, Πειραιά : 'Ελήφθησαν συνδρομαί σας και σας εύχαριστούμεν.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΑΣ

Κως Κως Ι. Μαγκανιάν, ένταυθα, Ν. Κομπολίτην, Κέρκυρα, Κίχη Κλεάνθη Τριπόλην, Ν. Εύγενον, Πειραιά, Χ. Παλ. τούλον, ένταυθα, 'Αννα Καρατοπούλου, ένταυθα, Α. Τσιμουριάδη, ένταυθα, Α. Κυριακού, 'Ιασμον, Μάτιαν Βιβάλη, Πειραιά, Δ. Βιότσον, ένταυθα, Μήτσον Βογιατζή, Θεσσαλονίκη, Κ. 'Εμμανουηλίδην, Χαλκίμας, Α. Τριανταφύλου, Θεσσαλονίκη, Τ. Ναϊδου, ένταυθα, Κ. 'Αναγνώστον, ένταυθα, Ι. Ζαφειρόπουλον, Ροδοίβον, Σ. 'Αγοραστόν, Λάρισα, Ι. Γκιόπαν, Κοζάνην. Λύσεις έλήφθησαν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

('Αναγγέλομεν τα βιβλία, έξ όν' μάς επιστέλλονται δύο αντίτυπα). Νέος τόμος Διηγημάτων του γνωστού λογογράφου και συναδέλφου διευθυντού της 'Πινακοθήκης' κ. Δημ. Καλογεροπούλου εκυκλοφόρησε. 'Ο,τι κυρίως διακρίνει τα διηγήματα αυτά εινε πρωτότητα και βαθεία ψυχολογική παρατήρησης. Εινε μία άναπαράστασις της γυναικείας ψυχής, προκαλούν την συγκίνησιν και το ενδιαφέρον. —'Εξεδόθη εις κοινών τόμον το άπαραίτητον διά σας κυρία και θυνίδης βιβλίον του Μπόιντ Λάινερν, τα 'Μυστικά της Καλλονης', κατ' άριστοτεχνικήν μεταφρασιν του κ. 'Αντ. Πισσοδου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Ι. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

εύγενώς παραχωρηθέντα ύπερ του τίου του. Πλήρη ενδιαφερόντος, έπισσοδίων, ανέκδοτων και άλλων ποιητικών πληροφοριών της εποχής.